

धृष्टद्युम्नस्तु समरे बलवान् दृढविक्रमः । सप्तत्या विशिखानां वै दुर्योधनमपीडयत् ।
 पीडितं वीक्ष्य राजानं सोदर्या भरतर्षभ । महत्या सेनया सार्द्धं परिवव्रुः स्म पार्षतं ।
 स तैः परिवृतः शूरः सर्वतोऽतिरथैर्भृशं । व्यचरत् समरे राजन् दर्शयन्स्त्रलाघवं ।
 शिखण्डी कृतवर्माणं गौतमश्च महारथं । प्रभद्रकैः समायुक्तौ योधयामास धन्विनौ ।
 तत्रापि सुमहद्युद्धं घोररूपं विशाम्यते । प्राणान् सन्धय्यतां युद्धे प्राणद्युताभिदेवने ।
 शल्यः सायकवर्षाणि विमुञ्चन् सर्वतो दिशं । पाण्डवान् पीडयामास ससात्यकिवृकोदरान् ।
 तथा तौ च यमौ युद्धे यमतुल्यपराक्रमौ । योधयामास राजेन्द्र वीर्येणास्त्रबलेन च ।
 शल्यसायकनुनानां पाण्डवानां महामृधे । चातारं नाभ्यगच्छन्त केचित्तत्र महारथाः ।
 ततस्तु नकुलः शूरो धर्मराजे प्रपीडिते । अभिदुद्राव वेगेन मातुलं माद्रिनन्दनः ।
 सञ्क्राम्य समरे वीरं नकुलः परवीरहा । विव्याध चैनं दशभिः स्मयमानः स्नान्तरे ।
 सर्वपारश्वैर्व्याणैः कर्भारपरिमार्जितैः । खर्णपुङ्खैः शिलाधैतैर्धनुर्धन्वप्रचोदितैः ।
 शल्यस्तु पीडितस्तेन स्वस्त्रीयेण महात्मना । नकुलं पीडयामास पत्रिभिर्नतपर्वभिः ।
 ततो युधिष्ठिरो राजा भीमसेनाऽथ सात्यकिः । सहदेवश्च माद्रेयो मद्रराजमुपाद्रवन् ।
 तानापतत एवाशु पूरयाणान्नयस्त्रैः । दिशश्च प्रदिशश्चैव कम्पयानांश्च मेदिनीं ।
 प्रतिजग्राह समरे सेनापतिरमित्रजित् । युधिष्ठिरं त्रिभिर्विद्ध्वा भीमसेनश्च पञ्चभिः ।
 सात्यकिश्च शतेनाजौ सहदेवं त्रिभिः शरैः । ततस्तु सशरश्चापं नकुलस्य महात्मनः ।
 मद्रेश्वरः क्षुरग्रेण तदा चिच्छेद मारिष । तदशीर्यत विच्छिन्नं धनुः शल्यस्य सायकैः ।
 अथान्यद्वनुरादाय माद्रीपुत्रो महारथः । मद्रराजरथं तूष्णं पूरयामास पत्रिभिः ।
 युधिष्ठिरस्तु मद्रेशं सहदेवश्च मारिष । दशभिर्दशभिर्व्याणैरुरखेनमविध्यतां ।
 भीमसेनस्तु तं षष्ठा सात्यकिर्दशभिः शरैः । मद्रराजमभिद्रुत्य जघ्नतुः कङ्कपत्रिभिः ।
 मद्रराजस्ततः क्रुद्धः सात्यकिं नवभिः शरैः । विव्याध भूयः सप्तत्या शराणां नतपर्वणां ।
 अथास्य सशरश्चापं मुष्टौ चिच्छेद मारिष । हयान् चतुरः संख्ये प्रेषयामास मृत्यवे ।
 विरथं सात्यकिं दृष्ट्वा मद्रराजो महारथः । विशिखानां शतेनैनमाजघान समन्ततः ।
 माद्रीपुत्रौ च संरब्धौ भीमसेनश्च पाण्डवं । युधिष्ठिरश्च कौरव्यो विव्याध दशभिः शरैः ।
 तत्राहुतमपश्याम मद्रराजस्य पौरुषं । यदेनं सहिताः पार्था नाभ्यवर्तन्त संयुगे ।
 अथान्यं रथमास्थाय सात्यकिः सत्यविक्रमः । पीडितान् पाण्डवान् दृष्ट्वा मद्रराजवशङ्कतान् ।
 अभिदुद्राव वेगेन मद्राणामधिपं बली । आपतन्तं रथन्तस्य शल्यः समितिशोभनः ।
 प्रत्युद्ययौ रथेनैव मत्तो मत्तमिव द्विपं । ससन्निपातस्तुमुलो बभूवाहुतदर्शनः ।
 सात्यकैश्चैव शूरस्य मद्राणामधिपस्य च । यादृशो वै पुरा वृत्तः शम्बरामरराजयोः ।
 सात्यकिः प्रेक्ष्य समरे मद्रराजमवस्थितं । विव्याध दशभिर्व्याणैस्तिष्ठ तिष्ठेति चाब्रवीत् ।

७९०

७९१

७९२

७९३

७९४

७९५